

žane kšesčizianste žiwjenje, žana Luboš, žadyn Ptođ teho Duchu neje kwolada-
nju, ale lute Czernje a Bosty, kotrež
do Bohena kšuscheju, to je, Ludafojo a
Hejchlerjo, kiž nožnu žyrkwinu, Sslu-
bu, Mšchje, Kłoschtyrow Swonow a
Žyrkwjow Zwarenje, Psalmow Spje-
wanje, Modlenje po Paczerjach, Sstuz-
ženja tym Sswjatym, wšhelke Sswe-
dženja, Michowski Kappow Plje-
chow a wjestnych Drastow, Noschenje,
Poszenje, Biehanje po Ssweczenju, a
štož druhich tajkich Sskutkow bes
Konza je, sa prawe Kšesčizianstwo swul-
kim Dowjerenjom na te žame wuda-
waja.

O Kneže Božo! kak psches Mjeru
jara žmy my rostorhani! Ach kak psches
Mjeru žmy my jara rosteptani! O
Kneže Jesom Krysčezje! kak jara pu-
ži a wopusčezeni žmy my hubeni Czlo-
wekojo, we tu tych pošlennych Dnjach te-
ho Mjewa! Naschi Pastyrjo žu Wel-
ki! naschi Bajchtarjo Pscheradnizy!
naschi Knežo, Nepsčeczelišo! naschi Bot-
žojo, Mordarjo! a naschi Buczerjo žu
Sawednizy. Ach! ach! dy da? dy da?
dy da chze twoj žurowy Mjew pschestacz?
Zolla pak je žwojim Czazku tudy tym
židam Trošcht žlubjenny, dyž ton Knes
praji: Pschetož ja praju wam, wy ne-
budžecze me wot njetk wjazy widžicž, hač
wy rjeknjecze: Bwaleny bydž ton, kiž pschin-
dže w Meni teho Anesa.

Žu to Sstowo je Krysčus tu Wutoru
po palmowej Nedželi recžak, a to
je to Wobsanknenje a pošlene Ssto-

wo jeho Prjedowanja na Semi. Že-
hodla neje wone hjesčezje dopelnjene, ale
dyrbi haklej dopelnjene bydž. Woni žu
jeho derje jedyn mohl palmowu Nedže-
lu powitali, ale stem to hjesčezje neje
dopelnjene. A so won praji: wy me wja-
zy widžicž nebudžecze, neje tak kšofeme-
nju, so woni jeho wot njetk po Czjeli
wjazy widžicž nedyrbeli, pschetož woni
žu jeho potom kšizowali. Ale won
praji, so woni jeho nebudža wjazy jako
jeneho Prjedarja a Krsčusa widžicž, sa
kotrehož won poštanj hjesče. Jeho
Hamt, a won wšwojim Hamtzi neje
potom wjazy wot nich widženny. We
tu tem Prjedowanju je won jim tu poš-
lenju dobru Nož dak, a njetk žwoj
Hamt wobsanknył, kotremuž won poš-
tanj hjesče.

Žehodla je wjeste, so žu cži židži hjesč-
ezje potom po Czazku Krysčuskej prajicž
dyrbeli: Bwaleny bydž ton, kiž pschin-
dže we Meni teho Anesa. To je tejšch
Mošak predy prajik we 4. St. žwojich
5. Knih. 30. Wtych pošlennych Dnjach bu-
džesch žo ty wobročicž ktemu Anesej two-
jemu Bohu, a budžesch jeho Łošej pošlu-
šacz. Pschetož ton Anes twoj Boh, je
žmjelny Boh, won tebe nebudže wopusč-
ezicž ani škasycž, nebudže tejšch šabycž te-
ho Ssluba, kotryž won twojim Wota-
žam pschisabak je.

Tak praji tejšch Hoseas 3. St. v. 4.
5. Israelske Džeczi budža dolhi Czazk bes
Brala, bes žjersčtow, bes Woporow,
bes Woltarja, bes Naramenika a bes
Sswjatnizy wostacz. Potom budža žo

M

Israels